

съгаеми за критиката. Защо биографа е пропусналъ този важенъ случай? — Ние допускаме, че той се е почувсвувалъ уморенъ, когато е дошелъ до този грозенъ часъ отъ живота на Ботева; допускаме, че той, навърно, е исхарчилъ до последния капка цѣлата си кутия отъ боитѣ на живописната си рѣчь.

Слѣдъ смъртта на Ботева биографа-историкъ спира расказа си за по-нататъшни дѣйствия на четата; спира се, и се мъчи да прѣдстави на читателитѣ си поетическия образъ на убития Ботевъ отъ черкезкия куршумъ — спрѣлъ се е и се е помъчилъ да нарисува поетическия и патриотическия образъ на Ботева върху екрана на своя белетристическо-вълшебенъ фенеръ, и макаръ не щѣло, но поне върно е сполучилъ да прѣдстави въ общи черти поета. Втори пѣтъ провелъ паралелъ между него и Л. Каравелова и съ това е завършилъ своя биографически опитъ.

Относително мѣстото и обстоятелството, при което е убитъ Ботевъ, има да кажемъ слѣдующето: Ботевъ не е убитъ подъ дивата шишка, както расказва биографа — Подъ шишката е убитъ **Перо Херцоговеца**. Ботевъ е убитъ подъ скалата. Положението е било такъво: при политѣ на скалата, задъ камънацитѣ, сѣдѣли: въ срѣдата *Ботевъ*, отъ дѣсно *Перо*, до *Перо Апостоловъ*, до Апостолова Савва *Пеневъ*; отъ лѣво — Никола *Обрътеновъ*, до Обрътенова *Димитрото*¹⁾, до него *Тодорчето*. Турската трѣба затрѣбила. Ботевъ се дигналъ отъ мѣстото си да види на кждѣ се движатъ черкезитѣ, *Перо* го дръпналъ да сѣдне, но на минутата се свѣтнала пушка отъ близкия храсталакъ; куршума ударилъ Ботева въ челото. . . . Той падналъ безъ да продума нито една дума. Слѣдъ изгърмяването на пушката, изкочилъ изъ храсталака бѣло-брадатъ черкезинъ и пълзешкомъ се примъквалъ къмъ близката израстнала рѣжъ. *Апостоловъ* измѣрилъ стареца-черкезинъ съ своята картинка и го свалилъ на мѣстото. По гласа на двата вистрѣла надошли черкезитѣ, задигнали убития старецъ и се наченала прѣстрѣлка между черкезитѣ и тѣзи възстанници, които сж сѣдѣли скрити подъ канарата, задъ камънацитѣ, до трупа на убития Ботевъ. Прѣстрѣлката е траяла до тъмнина. Нѣщо около 3 часа сж сѣдѣли при трупа на убития войвода другаритѣ му, безъ да си проду-матъ, или да дигнатъ трупа му, защото *Перо* е запрѣтилъ на другаритѣ си да промѣняватъ мѣстата си и позицитѣ си. Въ мрачината, когато напуснали фаталната канара и трѣгнали да търсятъ отдѣлението на *Войновски*, *Апостоловъ* се приближилъ при трупа на Ботева: раскопчалъ *желетката*, взелъ револвера, шашката, златния-часовникъ съ златния кордонъ, златния прѣстенъ, бинокла, военната карта, компаса, 50-тѣхъ наполеона съ портмонето и чантата съ кореспонденцията!... Цалуналъ за послѣденъ пѣтъ Ботева и се спусналъ да достигне другаритѣ си. Това той извършилъ по свѣта на *Перо*, за да не разбератъ черкезитѣ, че е убитъ

¹⁾ Димитъръ Тодоровъ е отъ Габровскитѣ Колиби. VIII-то обикновенно Народно Събрание въ 2-рата си сесия му отне пенсията, защото билъ *Сталиболитъ*.